05/05/2026

Φθιώτιδος Συμεών: «Τρία άνθη από τον Άγιο Εφραίμ»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών και με την παρουσία εκατοντάδων πιστών τελέσθηκε εχθές ο Αναστάσιμος Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός στο Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο του Αγίου Εφραίμ του Μεγαλομάρτυρος του Νέου και Θαυματουργού στην διοικητική καθέδρα της Φθιωτικής Εκκλησίας, στο Πνευματικό και Διοικητικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως στη Λαμία.

Η Ιερά Ακολουθία του Εσπερινού μεταδόθηκε απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ τους Ιερούς ύμνους απέδωσαν καθηγητές και μαθητές του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ, ενώ ιδιαίτερη

συγκίνηση και ενθουσιασμό σκόρπισαν στους πιστούς οι μαθητές και οι μαθήτριες του Προτύπου Εκκλησιαστικού Σχολείου Λαμίας «Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης» από την Ζάμπια και την Μοζαμβίκη, οι οποίοι έψαλαν σε άπταιστα (αρχαία) Ελληνικά τον παιάνα της Νίκης «Χριστός Ανέστη»!

Παρουσία των κληρικών – στελεχών της κεντρικής διοικήσεως της τοπικής Εκκλησίας, ιερέων Ενοριών της πόλεως και άλλων Περιφερειών, του Περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδος κ. Φάνη Σπανού και άλλων εκπροσώπων φορέων, του Στρατού και των Σωμάτων Ασφαλείας και πλήθους πιστών, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στο κήρυγμά με αφορμή τα τρία άνθη που κοσμούσαν τον κεντρικό άρτο της αρτοκλασίας, αναφέρθηκε σε τρία ευωδιαστά λουλούδια από τον ανθοστόλιστο κήπο, που αποτελεί ο Άγιος Μεγαλομάρτυς της Εκκλησίας μας, Εφραίμ ο Θαυματουργός και χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Το πρώτο άνθος αναφέρεται στην προετοιμασία του Αγίου Εφραίμ για τη μεγάλη και κορυφαία και κομβική στιγμή της ζωής του που ήταν το μαρτύριο του. Όπως γνωρίζουμε καταγόταν από την κεντρική Ελλάδα, από τη Θεσσαλία και έζησε σε μία εποχή που ο ορθόδοξος μοναχισμός στρέφεται, αφοσιώνεται στις ρίζες του τις ησυχαστικές, χάρη κυρίως στη διδασκαλία του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά. Έτσι λοιπόν ασκείται, ετοιμάζεται, προετοιμάζεται ασκητικά, ησυχαστικά ο Όσιος Εφραίμ στο Όρος των Αμώμων, γι' αυτό είναι και Όσιος και Άγιος και Μεγαλομάρτυς και Ιερομάρτυς που προετοιμάζεται ασκητικά μέσα στην παραδοσιακή οδό της Εκκλησίας μας. Αυτό είναι το πρώτο άνθος.

Το δεύτερο άνθος το οποίο τον ανέδειξε όντως, σε εφάμιλλο του Ιώβ του Πολυάθλου και άλλων σπουδαίων προσώπων της υπομονής ήταν ότι το μαρτύριο του δεν κράτησε κάποιες ώρες ή κάποια λεπτά, οκτώμισι ολόκληρους μήνες βασανιζόταν, ήταν στα βασανιστήρια, ήταν σε αυτή τη φρίκη την απίστευτη και έμεινε όρθιος. Έμεινε όρθιος και ακέραιος και αταλάντευτος και όπως γνωρίζουμε όσο περισσότερη υπομονή τόση περισσότερη η χάρις.

Και το τρίτο άνθος που θα ήθελα να χαρίσω στην αγάπη σας είναι το γεγονός ότι προσευχόταν συνεχώς στο Θεό αυτούς τους μήνες του μαρτυρίου να του κρατήσει την πίστη, για να μη δειλιάσει, να κρατήσει σταθερή και όρθια την πίστη του, να μην χάσει την πίστη του, να μείνει όρθιος μέχρι τέλος γιατί όπως μας βεβαιώνει ο Χριστός «Ὁ δὲὑπομείναςεἰς τέλος, οὗτοςσωθήσεται». Η υπομονή δεν είναι μόνο ποιοτικό μέγεθος είναι και ποσοτικό μέγεθος, μπορεί να κάνουμε υπομονή 1, 2, 5, 10, 20 χρόνια και μία στιγμή να χάσουμε την υπομονή μας και έτσι να πάει χαμένο ενδεχομένως όλο το διάστημα της προηγηθείσης υπομονής. Μία στιγμή αδυναμίας και κάμψης μπορεί να γκρεμίσει έναν ολόκληρο αγώνα σιωπής, στωικότητας, γενναιότητας γι' αυτό και ο Άγιος Εφραίμ παρακαλούσε να μη χάσει αυτήν.

Αν κρατήσουμε αυτά τα τρία απόψε ως αφορμή όχι μόνο σκέψης, όχι μόνο προβληματισμού, στοχασμού, αλλά κυρίως ως αφορμή ευωδίας, καθώς ομιλούμε για άνθη, για να εφοδιάσουν τη ζωή μας, τότε μπορούμε εύκολα να κάνουμε τις δικές μας αναγωγές στη δική μας ζωή, να αναλογιστούμε πόσο προετοιμάζομεθα πνευματικά, ασκητικά, προσευχητικά, ησυχαστικά, για να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της ζωής μας. Συνήθως επιλέγουμε τη σχολαστική μέθοδο, με το μυαλό προσπαθούμε να σκεφτούμε πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες, τα προβλήματα, τους πειρασμούς. Είμαστε εγκλωβισμένοι στην αίρεση του Βαρλαάμ του Καλαβρού και στην Ακινάτιο σκέψη, εγκλωβισμένοι σε μία νοησιαρχία και θεωρούμε ότι αν επιλέξουμε την καλύτερη μέθοδο θα αντιμετωπίσουμε με τον καλύτερο τρόπο τα προβλήματα και έχουμε ξεχάσει την προσευχή, έχουμε ξεχάσει τα δάκρυα, τις μετάνοιες, την ικεσία αυτή την παραδοσιακή μέθοδο το καντηλάκι μας το κομποσκοίνι μας την υπακοή τη σιωπή και όλες τις αρετές της ασκητικής ζωής.

Η δεύτερη αναγωγή που μπορούμε να κάνουμε είναι να μην ξεχνάμε ποτέ ότι το αποτέλεσμα δεν έρχεται πάντοτε στην ώρα που εμείς θέλουμε. Ο καρπός δεν ωριμάζει την ώρα που εμείς θα το παραγγείλουμε, θέλει υπομονή στις σχέσεις μας, υπομονή σε αυτά που περιμένουμε, υπομονή στα θέλω μας, υπομονή στα σχέδιά μας, υπομονή στο πότε πώς και αν θα μιλήσει ο Θεός στη ζωή μας. Ο Θεός δεν είναι αποδέκτης παραγγελιών από εμάς για να του δίνουμε εντολές και να το παραγγέλνουμε ό,τι θέλουμε, όπως το θέλουμε, όποτε το θέλουμε, αλλά γνωρίζει πολύ καλύτερα από εμάς όχι μόνο το τι αλλά και το πότε και το πώς και αυτό προϋποθέτει εμπιστοσύνη γενναιότητα στωικότητα και αναμονή.

Και το τρίτο φυσικά που μπορούμε να κρατήσουμε και για τη δική μας ζωή είναι πάντοτε να παρακαλούμε να μην χάσουμε την πίστη μας ούτε λεπτό. Μπορεί να αμαρτάνουμε μπορεί να σφάλουμε μπορεί να μας κυριεύει η ανασφάλεια, η αγωνία, οι αδυναμίες, οι μικρότητες να έρχονται και να μας πολιορκούν διάφοροι πειρασμοί αλλά να παρακαλούμε τον Θεό να μην χάσουμε την πίστη μας, που

σημαίνει το βλέμμα μας από τον ουρανό. Να μη μας κερδίσει ο θάνατος αλλά να μας κερδίσει η Ανάσταση».

